

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

OR-03.0003.26.2026

**Pani
Agnieszka Łętocha
Radna Miasta Krakowa**

Odpowiadając na Pani interpelację w sprawie wpisania tradycji działalności kwiaciarek z Rynku Głównego w Krakowie na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego prowadzoną przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, przekazaną przez Pana Jakuba Koska, Przewodniczącego Rady Miasta Krakowa 19 stycznia 2026 r., uprzejmie informuję.

Ad 1.

Muzeum Krakowa, w którego strukturach funkcjonuje aktualnie Centrum Interpretacji Niematerialnego Dziedzictwa Krakowa prowadziło dokumentację fotograficzną wybranych praktyk kulturowych, w których uczestniczą krakowskie kwiaciarki (m.in. składanie kwiatów 24 grudnia pod pomnikiem Adama Mickiewicza w 2022 r.)¹. Praktyki te były przedmiotem badań w ramach projektu *Mapy miasta. Dziedzictwa i sacrum w przestrzeni Krakowa*, którego efektem była wystawa w Muzeum Etnograficznym w Krakowie (2017-2018) i publikacja². Tradycje krakowskich kwiaciarek zostaną w przyszłości objęte badaniami w ramach programu naukowego Muzeum Krakowa pt. *Atlas niematerialnego dziedzictwa Krakowa*.

Ad 2.

Aktualnie nie istnieje „lista niematerialnego dziedzictwa kulturowego Miasta Krakowa”. Na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego mogą z kolei zostać wpisane zjawiska, które spełniają kryteria definicyjne wynikające z Konwencji UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego z 2003 r., zgodnie z którymi „niematerialne dziedzictwo kulturowe oznacza praktyki, wyobrażenia, przekazy, wiedzę i umiejętności - jak również związane z nimi instrumenty, przedmioty, artefakty i przestrzeń kulturową - które wspólnoty, grupy i, w niektórych przypadkach, jednostki uznają za część swojego dziedzictwa kulturowego. To niematerialne dziedzictwo kulturowe, przekazywane z pokolenia na pokolenie, jest stale odtwarzane przez wspólnoty i grupy w relacji z ich otoczeniem, historią i oddziaływaniem przyrody oraz zapewnia im poczucie tożsamości i ciągłości”.

---

¹ <https://opowiedzmimiasto.mhk.pl/zwyczaje/boze-narodzenie> (dostęp: 20.01.2026).

² Program zrealizowany w ramach międzynarodowego konsorcjum badawczego heriligion (The Heritagization of Religion and the Sacralization of Heritage in Contemporary Europe) w obrębie programu hera (Humanities in the European Research Area) *Uses of the Past* (2016–2019); *Mapy miasta. Dziedzictwa i sacrum w przestrzeni Krakowa* *Maps of the city. Heritages and the Sacred within Kraków's Cityscapered*. A.Niedźwiedź, K.Kajder, Kraków 2020, s. 34-35.

Zjawiska niematerialnego dziedzictwa kulturowego przejawiają się w jednej lub kilku dziedzinach.

- tradycjach i przekazach ustnych (np. bajkach, przysłowia, pieśniach, oracjach, opowieściach wspomnieniowych i wierzeniowych, historiach, przemowach, lamentach pogrzebowych, zawołaniach pasterskich i handlowych), w tym w języku jako nośniku niematerialnego dziedzictwa kulturowego;
- sztukach widowiskowych i tradycjach muzycznych (np. tradycjach wokalnych, instrumentalnych i tanecznych; widowiskach religijnych, karnawałowych i dorocznych);
- praktykach społeczno-kulturowych (np. zwyczajach, rytuałach i obrzędach dorocznych, sytuacyjnych i rodzinnych: chrzcinach, weselach, pogrzebach; ceremoniach lokalnych i środowiskowych; zwyczajach odpustowych i pielgrzymkach; grach i zabawach; folklorze dziecięcym; sposobach świętowania; praktykach służących nawiązywaniu kontaktów międzyludzkich, np. w sposobach składania życzeń);
- wiedzy i praktykach dotyczących przyrody i wszechświata (np. tradycyjnych wyobrażeniach o wszechświecie; meteorologii ludowej; tradycyjnych sposobach gospodarowania; tradycyjnych sposobach leczenia; zamawianiach: miłosnych, medycznych);
- wiedzy i umiejętnościach związanych z rzemiosłem tradycyjnym³.

Dodatkowo zgodnie z opracowanym przez Narodowy Instytut Dziedzictwa *Regulaminem składania wniosków o wpis oraz procedury wpisywania elementów dziedzictwa niematerialnego na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego* obejmowane ochroną na terenie Polski elementy niematerialnego dziedzictwa kulturowego powinny:

- być żywe, odzwierciedlające zarówno tradycyjne, jak i współczesne praktyki, w których wyraża się tożsamość grup, wspólnot czy pojedynczych osób;
- mieć charakter inkluzyjny, włączający, nie służący przypisywaniu wyłączności na określone praktyki danej grupie lecz wzmacnianiu spójności społecznej, podtrzymywanej w różnorodnych przejawach niematerialnego dziedzictwa kulturowego;
- ponieważ niematerialne dziedzictwo kulturowe jest zakorzenione we wspólnotach, oznacza to, iż może zostać uznane za element tożsamości i tradycji określonych wspólnot tylko i wyłącznie przez nie same i za ich zgodą;
- elementy wpisane na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego mogą być następnie wpisane na Listę reprezentatywną niematerialnego dziedzictwa ludzkości prowadzoną przez UNESCO⁴.

W celu stwierdzenia czy w przypadku praktyk kultywowanych przez krakowskie kwiaciarki mamy do czynienia z niematerialnym dziedzictwem kulturowym należy przede wszystkim określić, jaki zestaw elementów jest brany pod uwagę. Czy chodzi jedynie o sprzedaż kwiatów w konkretnym miejscu na Rynku Głównym, czy również o inne zachowania i praktyki oraz związaną w nimi wiedzę i umiejętności? Kluczowa i niezastępowalna jest w tym przypadku rola społeczności potencjalnych depozytariuszy niematerialnego dziedzictwa kulturowego, którzy muszą uznać wskazane praktyki przekazywane z pokolenia na pokolenia za zakorzenione i istotne dla tożsamości ich grupy. Dotychczas Muzeum Krakowa, które prowadzi od wielu lat identyfikację i dokumentację niematerialnego dziedzictwa z terenu Krakowa nie posiadało wiedzy, aby społeczność kwiaciarek krakowskich czyniła starania o uznanie związanych z nią praktyk i tradycji za niematerialne dziedzictwo kulturowe.

Nadrzędną zasadą etyczną dotyczącą niematerialnego dziedzictwa kulturowego jest, aby: „Główną rolę w ochronie własnego niematerialnego dziedzictwa kulturowego powinny

---

³ *Regulamin składania wniosków o wpis oraz procedury wpisywania elementów dziedzictwa niematerialnego na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego wraz z instrukcją składania wniosku*, s. 3-4: <https://niematerialne.nid.pl/do-pobrania/> (dostęp: 20.01.2026).

⁴ Tamże, s. 2.

odgrywać wspólnoty, grupy i, w niektórych przypadkach, jednostki”⁵. Zgodnie z tą zasadą starania o wpis na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego wskazanych konkretnych praktyk podtrzymywanych przez kwiaciarki krakowskie mogą rozpocząć się jedynie za zgodą tych osób, które muszą również dokonać autorefleksji nad kultywowanym przez siebie zjawiskiem, w tym też określić stan jego żywotności, główne zagrożenia, wybrać liderkę/lidera i opracować plan ochrony.

Ewentualny wniosek o wpis na *Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego* będzie poddany ocenie formalnej i eksperckiej merytorycznej (najpierw na poziomie Narodowego Instytutu Dziedzictwa a następnie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego). Istotne będzie spełnienie kryteriów definicyjnych UNESCO, uznanie opisanych we wniosku praktyk za faktyczne niematerialne dziedzictwo kulturowe, w tym potwierdzenie istnienia przekazu międzypokoleniowego oraz inkluzyjności społeczności depozytariuszy.

Powiązanie działalności komercyjnej z praktykami niematerialnego dziedzictwa kulturowego, chociaż samo w sobie nie stoi w sprzeczności z definicją NDK według UNESCO również może być brane pod uwagę przy decyzji o ewentualnym wpisie (nadmierna komercjalizacja jest powszechnie uznawane za zagrożenia mające negatywny wpływ na ochronę i zachowanie niematerialnego dziedzictwa kulturowego)⁶.

Posługiwanie się pojęciem niematerialnego dziedzictwa kulturowego nie powinno mieć również charakteru instrumentalnego, wynikającego z bieżących okoliczności, doraźnych interesów, toczących się postępowań prawnych czy administracyjnych lub chęci promocji w celach komercyjnych. Nadrzędnym celem powinna być ochrona zjawiska trwającego od pokoleń dla dobra całej kultywującej je społeczności, dla której jest ono istotnym budulcem lokalnej tożsamości.

Ad 3.

W celu rozpoczęcia prac nad wnioskiem o wpis na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego należy podjąć kontakt z koordynatorem regionalnym Narodowego Instytutu Dziedzictwa ds. niematerialnego dziedzictwa kulturowego. Koordynator: Agata Mucha e-mail: amucha@nid.pl, Oddział Terenowy w Katowicach, ul. Mickiewicza 29, 40-092 Katowice, tel.: +48 32 207 24 02.

Natomiast w strukturze organizacyjnej Muzeum Krakowa funkcjonuje oddział Centrum Interpretacji Niematerialnego Dziedzictwa Krakowa, właściwy do przedmiotowych działań. Nadzór nad działalnością miejskich instytucji kultury sprawuje Wydział Kultury.

Ad 4.

Miasto Kraków przewiduje i konsekwentnie rozwija mechanizmy wsparcia organizacyjnego, promocyjnego oraz edukacyjnego dla wspólnot lokalnych będących nosicielami niematerialnego dziedzictwa kulturowego, w szczególności w obszarze tradycyjnego rzemiosła i lokalnych produktów. Jednym z kluczowych, planowanych instrumentów jest Krakowski Bon Rzemieślniczy (KBR), którego uruchomienie przewidziane jest na 2026 r., przy zakładanym budżecie 300 000 zł. Program ten stanowi innowacyjne narzędzie wsparcia rzemieślników reprezentujących branże chronione i zanikające. Zakłada on częściowe dofinansowanie usług rzemieślniczych (50% ceny usługi, maksymalnie do 100 zł), co z jednej strony zwiększy dostępność tych usług dla mieszkańców, a z drugiej wesprze

---

⁵ *Zasady etyczne dotyczące ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego*, tłum. A. Wacławczyk, H. Schreiber, <https://www.unesco.pl/kultura/dziedzictwo-kulturowe/dziedzictwo-niematerialne/zasady-etyczne/> (dostęp: 20.01.2026).

⁶ *Dyrektywy operacyjne dotyczące wdrażania Konwencji w sprawie ochrony NDK*, [w:] *Niematerialne dziedzictwo kulturowe. Zbiór dokumentów*. Red. nauk. Schreiber Hanna. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego. Warszawa 2023, s. 115.

lokalnych przedsiębiorców w utrzymaniu i rozwoju działalności. Program realizowany będzie w trybie otwartego konkursu ofert, z udziałem organizacji pozarządowej odpowiedzialnej za dystrybucję bonów, działania promocyjne, obsługę systemową oraz szkoleniową. Ponadto w obszarze turystyki i krajoznawstwa w 2026 r. planuje się ogłosić otwarty konkurs ofert pn. „Rozwój szlaku punktów informacyjno-edukacyjnych o lokalnościach”.

Równolegle Miasto realizuje działania o charakterze promocyjno-edukacyjnym. We wrześniu 2025 r. rozstrzygnięty został otwarty konkurs ofert na Szlak punktów informacyjno-edukacyjnych o lokalnościach, którego celem jest wsparcie sklepów historycznych oraz działalności rzemieślniczych. Projekt realizowany w latach 2025–2026 (po 150 000 zł rocznie), zakłada stworzenie nowego miejskiego szlaku kulturowego promującego niematerialne dziedzictwo Krakowa, tradycyjne rzemiosła i produkty kulinarne. W jego ramach powstanie minimum 15 punktów informacyjno-edukacyjnych w danym roku w autentycznych lokalnych pracowniach i sklepach, objętych wsparciem finansowym, promocyjnym i informacyjnym. Uzupełnieniem ww. działań są małe granty, w ramach których w 2025 r. zrealizowano trzy zadania publiczne wspierające rzemieślników. Obejmowały one m.in. mapowanie punktów rzemieślniczych w rejonie Starego Miasta, Podgórza i „starej” Nowej Huty oraz wsparcie cyfrowe i promocyjne dla łącznie 180 punktów rzemieślniczych, a także realizację kampanii promującej sylwetki krakowskich rzemieślników, która dotarła do ok. 5000 odbiorców.

Powyższe działania potwierdzają, że Miasto Kraków wdraża kompleksowy i wielopoziomowy system wsparcia dla wspólnot lokalnych będących nosicielami niematerialnego dziedzictwa kulturowego, łączący instrumenty finansowe, promocyjne, edukacyjne oraz organizacyjne, a także zakładający dalszy rozwój i skalowanie sprawdzonych rozwiązań w kolejnych latach.

Ad 5.

Obecnie trwają rozmowy w sprawie wyglądu stoisk handlowych do sprzedaży kwiatów, przy udziale Ogrodniczki Miejskiej, Plastyk Miasta oraz przedstawicieli kwiaciarek.

Ponadto przedstawiam poniżej dodatkowe informacje w przedmiotowym temacie.

Rys historyczny:

Po gruntownej przebudowie Sukiennic przez Tomasza Prylińskiego w latach 1875-1879 stałe miejsce handlu kwiatami na krakowskim Rynku Głównym znalazło się w jego wschodniej części, vis-à-vis Kościoła Mariackiego, przy znajdującej się w pobliżu studni. Kwiaty sprzedawano na rozstawionych straganach lub z koszy i z wiader z wodą. Już w 1880 r. na fotografiach Ignacego Kriegera dostrzec można niewielkie parasole, pod którymi chroniły się przed słońcem lub deszczem sprzedający kwiaty⁷. Sprzedaż kwiatów prowadzono nieprzerwanie w tym samym miejscu następnie w okresie międzywojennym, podczas okupacji w latach 1939-1945, przez czasy PRL, aż do dzisiaj. Zajęcie to było przede wszystkim, choć nie wyłącznie, w rękach kobiet w związku z tym już na początków XX wieku pojawia się określenie *krakowskie kwiaciarki* kojarzone właśnie ze sprzedawczyniami kwiatów na Rynku Głównym (poślugiwano się też określeniem *kwiaciarki Rynku Krakowskiego*)⁸. Kwiaciarki wpisały się w krajobraz kulturowy Rynku Głównego, co znalazło odzwierciedlenie m.in. w poezji, malarstwie, grafice i innych formach artystycznego wyrazu (m.in. krakowska kwiaciarka stała się

⁷ Widok na Rynek Główny z Sukiennicami od ul. Floriańskiej, 1880, Muzeum Krakowa, nr inw. MHK-Fs-10042/IX/14

⁸ Ś.P. Maria Cebula najstarsza kwiaciarka Rynku Krakowskiego [...] zmarła dnia 28 stycznia 1976 roku [...] | 1976, Biblioteka Jagiellońska, sygn. BJ DŻS XXI Ca-Chrz 18

jedną z często ukazywanych postaci w szopkach krakowskich)⁹. Krakowskie kwiaciarki związane są również z praktykami kulturowymi, które kultywowane są na terenie Krakowa. Wśród dorocznych zwyczajów, w których uczestniczy społeczność sprzedawców kwiatów z Rynku Głównego wymieniać należy udział procesji św. Stanisława z Wawelu na Skatkę, a także składanie wieńca z biało-czerwonych kwiatów pod pomnikiem Adama Mickiewicza w dniu jednoczesnych imienin i urodzin Wieszcza 24 grudnia (praktyka ta ma sięgać okresu międzywojennego). Kobiety uczestniczące w tych uroczystościach pokazują się w tradycyjnym stroju krakowskim. Kwiaciarki krakowskie zapisały się również w pamięci mieszkanki i mieszkańców Krakowa poprzez uczestnictwo w ważnych wydarzeniach z najnowszej historii. Wspomina się m.in. bezpłatne rozdawanie białych i czerwonych goździków uczestnikom wystąpień w marcu 1968 r., czy też przygotowywanie bukietów róż podarowywaniach następnie papieżowi Janowi Pawłowi II podczas jego pielgrzymek do Krakowa¹⁰.

Organizacja sprzedaży:

Do roku 1992 sprzedaż kwiatów ze stoisk zlokalizowanych na płycie Rynku Głównego odbywała się na podstawie indywidualnych umów dzierżawy zawieranych ze sprzedawcami. W 1992 r. została wydana decyzja zezwalająca spółce cywilnej Kwiaciarki Krakowskie na prowadzenie targowiska na płycie Rynku Głównego. Decyzja ta obowiązywała do roku 2002. Po zmianie przepisów dotyczących targowisk wystąpiła konieczność ujęcia warunków dotyczących funkcjonowania targowiska w formie umowy dzierżawy targowiska.

Pierwsza umowa dzierżawy targowiska „Kwiaciarki Krakowskie” została zawarta ze spółką Kwiaciarki Krakowskie Kazimiera Rogozińska, Teresa Surówka i Wspólnicy Spółka Jawna 8 marca 2004 r. (z mocą obowiązującą od 1 marca 2004 r.). Na podstawie kolejnych umów dzierżawy targowiska sprzedaż kwiatów ze stoisk zlokalizowanych na płycie Rynku Głównego odbywała się do 30 września 2025 r. Ostatnia umowa dzierżawy targowiska zawarta 9 października 2020 r. (z mocą obowiązującą od 1 października 2020 r.) pomiędzy Gminą Miejską Kraków (reprezentowaną przez Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta Krakowa) ze spółką Kwiaciarki Krakowskie Renata Zgałat-Łozińska i Wspólnicy Spółka Jawna, obejmowała powierzchnię 168 m² z przeznaczeniem na prowadzenie targowiska „Kwiaciarki Krakowskie” składającego się z 7 stoisk handlowych o powierzchni 24 m² każde. Aneks nr 8 do umowy zawartym 22 maja 2025 r., na wniosek Dzierżawcy targowiska, liczba stoisk została zmniejszona do 6, a powierzchnia targowiska – do 144 m².

Zgodnie z § 5 pkt 6 umowy dzierżawy targowiska Dzierżawca był zobowiązany do każdorazowego przedłożenia Wydzierżawiającemu do kontrasygnaty imiennych umów poddzierżawy zawartych wyłącznie ze współnikami Spółki. Natomiast § 5 pkt 7 zobowiązywał Dzierżawcę do nieprzenoszenia praw wynikających z umowy dzierżawy targowiska na osoby trzecie, za wyjątkiem przypadków określonych w punkcie 6. Działalność gospodarcza wykonywana na terenie targowiska „Kwiaciarki Krakowskie” przez następcę prawnego współnika Spółki mogła być prowadzona tylko po uzyskaniu zgody Wydzierżawiającego.

Należy podkreślić, że kryterium decydującym o możliwości kontrasygnowania przez Gminę Miejską Kraków umowy poddzierżawy części targowiska „Kwiaciarki Krakowskie” (uprawniającej przedsiębiorcę-poddzierżawcę do prowadzenia na targowisku stoiska do sprzedaży kwiatów) był – zgodnie z ww. zapisami umownymi – fakt zawarcia takiej umowy ze współnikiem spółki dzierżawiającej targowisko. Umowa dzierżawy targowiska „Kwiaciarki Krakowskie” nie zawierała żadnych zapisów, które ograniczałyby prawo do prowadzenia działalności na targowisku wyłącznie do osób kultywujących rodzinne tradycje sprzedaży

---

⁹ M.in. Leon Kowalski, *Kwiaty Krakowa*, ok. 1905, Muzeum Krakowa, nr inw. 1161/VIII; Alfons Karpiński, *Kwiaciarki na Rynku Krakowskim*, 1927, Muzeum Krakowa, nr inw. MHK-2883/III.

¹⁰ J.Kwiek, *Marzec 1968 w Krakowie*, Kraków 2008, s. 105; J.Sosnowska: *Jan Paweł II, dzień po dniu ilustrowane kalendarium wielkiego pontyfikatu 1978-2005*, Tom 2, Kraków 2005, s. 1208.

kwiatów w Rynku Głównym. W związku z powyższym w dokumentacji dotyczącej targowiska miejskiego „Kwiaciarki Krakowskie” znajdującej się w Wydziale ds. Przedsiębiorczości i Innowacji, który na podstawie polecenia służbowego nr 30/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 14 października 2024 r. w sprawie ustalenia zasad i kierunków zmian w strukturze organizacyjnej Urzędu Miasta Krakowa i miejskich jednostek organizacyjnych oraz określenia zakresu obowiązków z tym związanych od 1 stycznia 2025 r. przejął od Wydziału Spraw Administracyjnych zadania związane z targowiskami miejskimi nie ma dokumentów, które potwierdzałyby, że wspólnicy spółki Kwiaciarki Krakowskie Renata Zgałat-Łozińska i Wspólnicy Spółka Jawna, których umowy poddzierżawy wygasły z dniem 30 września 2025 r. (z dniem wygaśnięcia umowy dzierżawy targowiska) byli kontynuatorami rodzinnych tradycji sprzedaży kwiatów na Rynku Głównym w Krakowie.

Umowa dzierżawy targowiska miejskiego „Kwiaciarki Krakowskie” wygasła 30 września 2025 r. i termin jej obowiązywania nie został przedłużony. Jednocześnie Gmina Miejska Kraków wyraziła zgodę na korzystanie przez dotychczasowego dzierżawcę z przedmiotu dzierżawy bez tytułu prawnego do 30 kwietnia 2026 r. Na ten dzień został wyznaczony termin protokolarnego odbioru terenu od dotychczasowego dzierżawcy. Ustalenie takich właśnie terminów było spowodowane tym, że od 1 maja 2026 r. mają zacząć obowiązywać umowy czasowego udostępnienia nieruchomości, które zostaną zawarte z przedsiębiorcami prowadzącymi sprzedaż kwiatów. Okres bezumownego zajęcia terenu jest jednocześnie czasem na przygotowanie i przeprowadzenie przetargu na udostępnienie miejsc do sprzedaży kwiatów i zawarcie umów z jego zwycięzcami. Od 1 maja 2026 r. stoiska nie będą już miały jednego administratora (dzierżawcy targowiska), ale każde z nich będzie przedmiotem odrębnej umowy cywilnoprawnej zawieranej przez Gminę Miejską Kraków (reprezentowaną przez Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych Urzędu Miasta Krakowa – zarządzającego Rynkiem Głównym w Krakowie na podstawie zarządzenia nr 14/2026 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 2 stycznia 2026 r. w sprawie zarządzania Rynkiem Głównym w Krakowie) z poszczególnymi przedsiębiorcami – zwycięzcami przetargu. Zasady udostępniania miejsc przeznaczonych do sprzedaży kwiatów zostaną więc ujednolicone z zasadami, na których zarządzający Rynkiem Głównym udostępnia inne części Rynku Głównego przeznaczone do prowadzenia sprzedaży ze stoisk ruchomych (m.in. obwarzanki krakowskie i pamiątki). Warunki przetargu oraz czasowego udostępnienia nieruchomości (w tym te dotyczące stoisk kwiatowych) zostaną ustalone przez zarządzającego Rynkiem Głównym.

z up. PREZYDENTA MIASTA

Stanisław Mazur

Zastępca Prezydenta Miasta Krakowa

Signed by / Podpisano
przez:

Stanisław Mazur
Gmina Miejska Kraków
- Urząd Miasta Krakowa

Date / Data: 2026-02-
02 10:21

Otrzymują:

1. Adresat
2. Biuro Architekta Miasta
3. Wydział Kultury
4. Wydział ds. Przedsiębiorczości i Innowacji
5. Wydział ds. Turystyki
6. Wydział Spraw Administracyjnych
7. Biuletyn Informacji Publicznej
8. aa